

Information til dig, der har fået konstateret MRSA

Du har i en prøve fået påvist MRSA (Methicillin-resistent *Staphylococcus aureus*). MRSA er en bakterie (stafylokok), der er modstandsdygtig over for behandling med almindelig antibiotika (penicillin). En infektion med MRSA skal derfor behandles med andre antibiotika end penicillin.

MRSA er en hudbakterie og sidder oftest i næsen eller i svælget og kan være en del af den normale bakterieflora. Det kaldes at være "bærer af MRSA". Det er ikke en infektion (sygdom) at være bærer af MRSA. Raske personer med MRSA har ikke stor risiko for at udvikle en infektion på grund af MRSA.

Hvordan smitter MRSA?

MRSA smitter først og fremmest ved tæt kontakt med andre mennesker og hyppigst via hænderne. Smitte ses oftest i husstande. Almindelig social omgang med andre mennesker udgør en minimal smitterisiko, og der er derfor ingen restriktioner i forhold til at gå på arbejde, gå i skole, være i daginstitution, gå i sportscenter/fitness/svømmehal, være ude at handle eller besøge/have besøg af familie og venner.

Hvad kan du selv gøre for at undgå at smitte andre?

Hænder er den hyppigste smittevej for MRSA. Håndhygiejne er derfor den bedste måde til at hindre spredning af bakterien. God håndhygiejne er at vaske hænderne med vand og sæbe. Det gælder bl.a. efter toiletbesøg, efter næsepudsning, før madlavning, før spisning. Suppler eventuelt med hånddesinfektion (håndsprit tilsat glycerol).

Behandling af MRSA-bæretilstand

Sundhedsstyrelsen anbefaler, at det forsøges at fjerne bakterien ved en behandling, der består af vask af kroppen i en desinficerende sæbe og påføring af en antibiotisk salve på næseslimhinden. Behandlingen er gratis. Behandling foregår via egen læge. Ikke alle med MRSA har effekt af behandlingen. Nogle vil af sig selv med tiden blive fri af MRSA. Andre bliver ved med at bære bakterien, uden at det giver problemer.

Hvem skal informeres

Du vil ved indlæggelse på hospital blive spurgt, om du er bærer af MRSA. Indlagte patienter med MRSA vil blive isoleret fra andre patienter (enestue).

Tandlæger og andre klinikker har ikke krav på at få at vide, at du har MRSA, da de hygiejneforholdsregler, klinikkerne altid skal overholde, forebygger smitte med alle mikroorganismer (bakterier og virus).

Uvidenhed om MRSA gør mange bekymrede, hvis de er bekendt med, at en person i omgangskredsen er bærer af MRSA. Da risikoen for smitte er minimal, er der ingen grund til at oplyse andre om, at du har MRSA.